

HET AMSTERDAMS LYCEUM
OLO-BULLETIN

nummer 21, juni 1998

OLO

OUD-LEERLINGENORGANISATIE
van
HET AMSTERDAMS LYCEUM

Redactie OLO-bulletin

Donald Koppel
Oostelijk Halfrond 42
1183 GB Amstelveen
tel.: 020-6452772

OLO-secretariaat

Paula van Cleef-Joachimsthal
Heinzestraat 25
1071 SL Amsterdam
tel.: 020-6719159
fax : 020-6648529

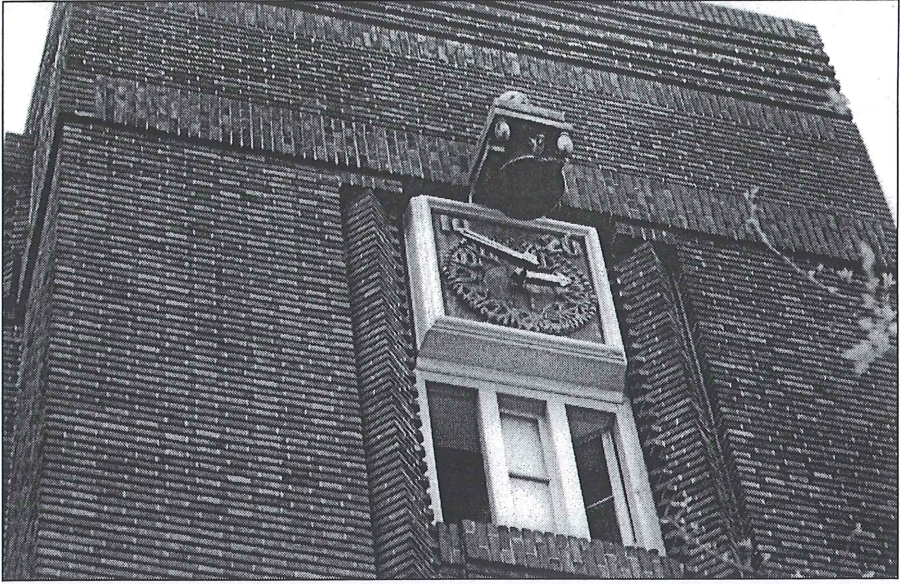
OLO-bestuur

Eric Ros
Marijke ten Bosch-Blase
Paula van Cleef-Joachimsthal
Derk Kappelle
Maarten Lemberger

bankrekening OLO: 46.78.07.493

foto's: D.H. Koppel, E.M. Lemberger, Tim Castricum (A5A)

lay out/DTP : Leszek Sczaniecki
druk : F. Vonk

“Jongens en meisjes...”

Het is het alweer bijna traditionele begin van de rectorale speech op de jaarlijkse OLO-borrel.

Er is een speciaal woord van welkom voor de dames Cissy en Ethie Gunning vanwege de onthulling van het naambordje op het ‘Gunningplein’, waarover later.

Schoonveld wijst op de veranderingen binnen zowel als buiten het gebouw. Het Gunningplein is inmiddels voorzien van keurig groen geschilderde fietsenrekken. Vele populieren, vooral langs de Apollolaan, zijn zeer onlangs vanwege hun slechte gezondheidstoestand gerooid. Er kwamen nieuwe voor in de plaats.

“Uit verlies winst” zou Gunning zeggen.

Het ‘Amsterdams’ is nog steeds (of opnieuw?) een vitale school met 940 leerlingen, acht brugklassen, en goede resultaten. Het barst verder van de activiteiten.

Schoonveld noemt de sfeer ‘krankzinnig’ (in de goede zin van het woord) en niet te beschrijven. De leerling staat daarbij nog steeds centraal.

De Schoolraad is in ere hersteld. Eens in de twee maanden is er in dit gremium officieel contact tussen leiding en leerling.

Schoonveld wijst nog eens op het belang van het vak geschiedenis: “ik kan dat onverdacht doen want ik ben chemicus”. In dit kader noemt hij de postume toekenning van de Yad Vashem onderscheiding aan docent Johan Benders, welke op 13 mei in de aula zal worden uitgereikt aan zijn dochters.

Scheidend docent Duits Werner Nijland wordt apart in het zonnetje gezet.

Vandaag wordt op illegale wijze een deel van het Valeriusplein herdoopt in Dr. C.P. Gunningplein.

Gunning, de gelovige humanist, maakte van het ‘Amsterdams’ een school van tradities. Centraal stond altijd de leerling als individu. Rechtvaardigheid en gelijkwaardigheid waren de norm.

Gunning was getrouwd met de school, en vond eigenlijk dat iedere docent dat ook moest zijn. Het was niet eens ongebruikelijk dat een docent om 12 uur ('s nachts wel te verstaan) nog even voor overleg in de rector'swoning werd ontboden. Ook mevrouw Gunning, de moeder van Cissy en Ethie, was altijd present, zelfs op docentenvergaderingen, en niet slechts om koffie te serveren!

De rector geeft vervolgens het woord aan Cissy Heyligers-Gunning, als inleiding op de onthulling van het straatnaambord.

Cissy Heijligers-Gunning:

Ethie en ik zullen samen graag de onthulling verrichten. Het is heel leuk dat ondanks allen die in het buitenland wonen hier toch zoveel nazaten van het grote gezin van vader en moeder aanwezig zijn.

Het was echt een grote verrassing voor ons allen, dat het dierbare pleintje voor de school **“Dr. C.P. Gunningplein”** zou gaan heten.

Ook dit plein kan veel verhalen vertellen; verhalen die in de loop van de jaren haast legendarisch worden. De spreuken op de school drukken daar zeker een stempel op. Maar ook de rectors woning: immers onder de zonnewijzer daarop staat ook een spreuk:

Ik tel alleen de zonnige uren,

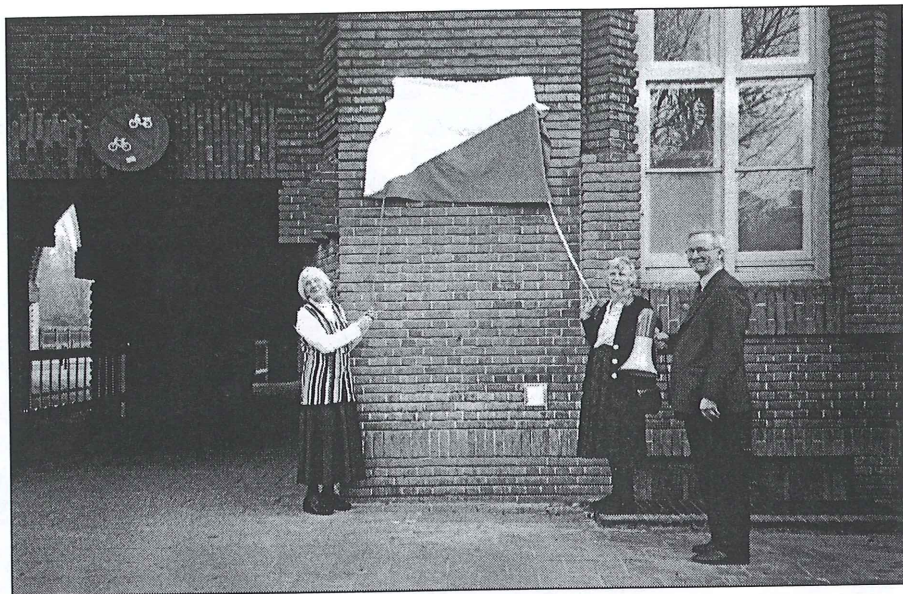
typerend voor onze ouders en getuigend van hun geloof en optimisme.

Maar door dat selectieve tijdmeten blijf je ook wel heel lang jong!
En dat is nu juist wat wij de school en allen die haar maken tot
“Het Amsterdams Lyceum” toewensen:

een goede toekomst met jeugdig elan en gezond optimisme.

Vervolgens gaan wij met z'n allen richting voordeur, en slaan rechtsaf naar het nu-nog-Valeriusplein. Passend in de opstandige traditie van het ‘Amsterdams’ is geen toestemming voor de naamsverandering van het Valeriusplein gevraagd. Dan nadert tijdens de onthulling vanuit de stadzijde van de De Laressestraat een auto met sirene. Moeten we vrezen voor een ingreep van burgervader Patijn?
Neen, toeval dus!

De beide dochters trekken aan 't touwtje, het blauw/witte doek valt en eindelijk ligt ‘Het Gunning’ aan het Gunningplein.

“Komt laat blij ons lied weerklinken...”:

Om de plechtigheid luister bij te zetten, werd door alle aanwezigen vol overgave het Lyceumlid gezongen, mede ter ere van Gunning, die zelf de tekst ervan heeft geschreven.

De borrel, die eigenlijk nu pas goed begint, is zoals gebruikelijk zeer geanimeerd. In de rectorkamer houden tegelijkertijd de oud-docenten en -medewerkers hun jaarlijkse reünie, waarbij ook een aantal docenten-van-nu aanwezig zijn. De nieuwe formule slaat aan: velen komen een kijkje nemen in de aula, op zoek naar hun oud-leerlingen.

Olaf Viruly begeleidt het geroezemoes van de ruim honderd aanwezigen op de van hem bekende uitstekende wijze; mede dankzij Olaf wordt het zingen van het Schoollied een succes.

Rond een uur of zes is ons 'happy hour' - op verzoek van het Kabinet zonder korting op alcoholica - ten einde.

Het ontbreken van pils (er was wel Malt), bleek achteraf te berusten op een fout in de logistiek. Drie kratten verdwenen per ongeluk in de voorraadkast van de school. Die kratten, verse uiteraard, houden wij tegoed. Alweer een goede reden om er volgend jaar opnieuw of voor het eerst bij te zijn.

Donald Koppel

Afscheid van collega Nijland

Bij het vertrek van een kleurrijk mens

Op 14 januari namen we afscheid van Werner Nijland. Na een bijna veertigjarig dienstverband, eerst als docent Duits, maar de laatste jaren ook als docent filosofie, werd in de aula op kleurrijke wijze afscheid genomen van een kleurrijke figuur.

Hij zorgde er altijd voor dat zijn lessen zeer indringend waren. Zijn manier van lesgeven liet dan ook weinig ruimte voor zelfs het idee van het tegendeel daarvan. Hij was duidelijk in zijn eisen, eiste veel, maar was aan de andere kant altijd mild als het erop aan kwam. En het kwam er vaak op aan.

Zoals de meeste docenten van Het Amsterdams gaf hij niet alleen maar les, maar was hij ook actief op vele buitenschoolse gebieden. Jarenlang heeft hij zich bezig gehouden met het wel en wee van ons schoolbuitenhuis Wolkenland, zowel met de aspecten van het beheer als met de werkweken.

Hij heeft natuurlijk ook talloze werkweken in Wolkenland geleid; vele oud-leerlingen weten nog te vertellen van zijn lange wandelingen door de bossen, en van alles wat ze tijdens zo'n wandeling te weten kwamen over tal van filosofische vraagstukken.

Hij stelde mij een jaar of twintig geleden eens voor om met een groepje enthousiaste leerlingen het openluchttheater van Wolkenland te gaan uitgraven - het was langzamerhand door vele natuurverschijnselen overwoekerd - en dat hebben we dan ook met veel zwoegen gedaan: hij wist ons allemaal zover te krijgen en we vonden het nog leuk ook.

Niet zonder reden heeft hij zich lang na zijn studie Duits en na vele jaren lesgeven, gezet aan de studie filosofie. Zijn interesses gingen duidelijk meer die kant op, daarbij uiteraard mede onder invloed van het leven zelf. Het is natuurlijk niet eenvoudig om oorzaak en gevolg uit elkaar te houden, maar wel is duidelijk geworden dat de mate waarin hij zich tijdens de studie filosofie met tal van maatschappelijke vraagstukken heeft beziggehouden, na die tijd enorm is veranderd.

Zijn belangstelling vóór en afschuw ván de gruwelijke aspecten van de Tweede Wereldoorlog, zijn duidelijke mening over de bedenkelijke rol die de Rooms Katholieke kerk heeft gespeeld ten aanzien van de vervolging van de joden, en zijn daarvoor duidelijke scepsis ten aanzien van vele uitingsvormen van "Geloof" heeft hij de laatste jaren ook niet onder stoelen of banken gestoken. Dat werd hem uiteraard niet door iedereen in dank afgenomen.

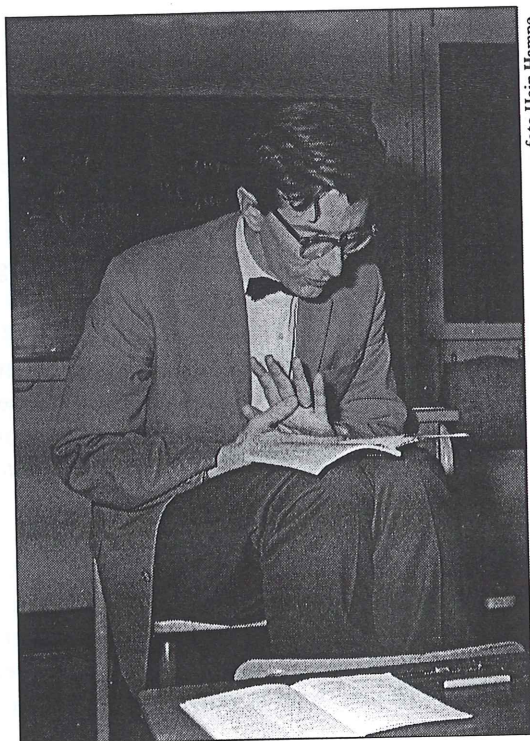
Vele werkweken heeft hij geleid, vele Rome-reizen heeft hij als begeleider meege- maakt, een paar keer heeft hij de moeilijke taak op zich genomen van beschermheer van het Dagelijks Bestuur van de leerlingenvereniging: hij voelde zich, als vele anderen, duidelijk verbonden met ons lyceum en zette zich daar steeds onbaatzuchtig voor in.

Dat laatste geldt *a fortiori* voor de laatste jaren. Terwijl het al bijzonder is dat iemand na zijn zestigste les geeft, heeft hij tot zijn zevenenzestigste geheel om niet bij ons filosofie gegeven, toch al niet het makkelijkste vak om te geven.

Bovenal heb ik bewondering voor de *mens* Werner Nijland, voor de warme sociale belangstelling die hij en zijn vrouw Liesbeth steeds toonden als een docent of een leerling in moeilijke omstandigheden verkeerde.

Het zijn twee bijzondere mensen: Werner en Liesbeth Nijland.

R. Schoonveld

de heer W. Nijland in 1962

Korte geschiedenis van het Gunningplein en omgeving

uit: MEDEDELINGEN

- 1883** Aanleg van de Koninginneweg, genoemd naar koningin Emma. Deze straat loopt dan nog door een uitgestrekt polderlandschap, doorsneden door twee vaarten die spoedig daarna gedempt zullen worden.
- 1886** Amsterdam annexeert een deel van de gemeente Nieuwer Amstel. Het gebied aan de overkant van de Van Baerlestraat kan bebouwd worden, wat dan ook in snel tempo gaat gebeuren: in 1897 worden de gedempte vaarten omgedoopt tot Jacob Obrechtstraat en Cornelis Schuytstraat.
- 1887** Aanleg van de Valeriusstraat.
- 1903** Aanleg van het 'echte' Valeriusplein, dus het deel tussen Koninginneweg en de toen nog ongeplaveide en onbenoemde De Lairessestraat. Ook de rooilijnen van de Lomanstraat en de oudste stukken van Okeghemstraat en Hendrik Jacobszstraat worden vastgesteld. Deze drie straten zijn genoemd naar musici.
- 1912** Er wordt begonnen met de De Lairessestraat, de verbindingsweg tussen Van Baerlestraat en Haarlemmermeerstation.
- 1917** Het bestuur van de pas opgerichte Vereniging 'Het Amsterdamsch Lyceum' vraagt vergunning tot *'het bouwen van een schoolgebouw met conciërgewoning'*. Op dat moment is er nog geen officiële naam voor het bouwterrein, hoewel het bestuur in de aanvraag wordt omschreven als *'toekomstig erfpachter van het terrein, gelegen aan de Heinzestraat'*.
- 1917** Musici krijgen concurrentie van schilders: met het Raadsbesluit van 6 juni worden de schilders Pieter Lastman en Cornelis Kruseman aan de vergetelheid ontrukkt. Ook het laatste deel van de De Lairessestraat krijgt zijn officiële status. De naam van de 19e eeuwse dirigent Heinze komt terecht in een ander deel van Oud-Zuid: de Heinzestraat is vanaf dat moment een zijstraat van de Jacob Obrechtstraat.

De Vereniging 'Het Amsterdamsch Lyceum' heeft intussen de pas gebouwde percelen De Lairessestraat 114 en 116 aangekocht. Tot april 1920 zal daar de school gehuisvest blijven.

- 1918** Op 1 augustus worden de bouwplannen door de Dienst der Publieke Werken voorgelegd aan het college van burgemeester en wethouders. De lokatie-aanduiding *Heinzestraat* is gewijzigd in: '*Pieter Lastmankade tegenover het Valeriusplein*'. In oktober keurt de gemeenteraad de uitgifte van het bouwterrein goed en op 15 november wordt de eerste steen gelegd.
- 1919** Met het raadsbesluit van 18 juni wordt aan het bouwterrein de naam *Valeriusplein* toegekend. Wie weet heeft Baanders, de architect, mede de hand gehad in deze naamgeving: geen 'straat'-naam maar een 'plein'-naam. Zo zou ons schoolgebouw niet alleen naar de geest maar ook naar de letter de monumentale afsluiting van een stadsdeel worden. Maar tegelijkertijd moest deze afsluiting een doorgang zijn: "Wie van het tegenwoordige naar de toekomst gaan, moeten de poorten van het lyceum passeren", aldus de architect, geciteerd door J. Rudolph in onze lustrumuitgave van 1992.
- 1920** Op 14 april beginnen de lessen in het nieuwe schoolgebouw.
- 1998** De naam van het stuk Valeriusplein tussen poort en De Lairessestraat wordt gewijzigd in Dr. C.P. Gunningplein, hoewel hier geen raadsbesluit aan te pas is gekomen. Op 14 februari wordt de naamplaat onthuld door twee dochters van de oprichter van onze school, mevrouw Heyligers-Gunning en mevrouw Egberts-Gunning. Familieleden en ruim 100 oud-leerlingen en oud-docenten waren bij de onthulling aanwezig.

G. Boersma

100 dagen vóór het eindexamen... februari 1948

In die jaren was het een uitdaging om vermeld te worden in het Amsterdams Dagboek, de rubriek in Het Parool van journalist Henri Knap (alias Dagboekancier). Dit is de eindexamenkandidaten in 1948 gelukt, zoals blijkt uit dit knipsel uit het archief van Hanna Duit-Adelaar:

AMSTERDAMS DAGBOEK

Invasie

Dagboekancier Dinsdag opgeschrikt door loeiend spreekkoor op Nieuwezijds. Sneide vensterwaarts, ontwaarde groep jongelieden beiderlei kunne in carnaval-achtige vermomming, die luide te kennen gaven in Dagboek vermeld te willen worden. Wenkte jongelieden boven, die in Parool-hal vlak voor kamer hoofdredacteur op fluiten bliezen en hoorn Ketten schallen. Waren (alauw hun opgewonden relaas) leerlingen hoogste klassen Amsterdams Lyceum, die over 100 dagen eindexamen moeten doen en thans leven in duister (bij)geloof, dat zulke optochten kwade geesten bezweren, die onvertaaltbare woorden doen sluipen in eindexamenvertalingen en onverklaarbare letters in scheikunde-formules.

Gezelschap vereeuwigd op trap, die zelve symbool dezer vrolijke jeugd: staat op onderste treden, en nog onbekend wie voorbestemd van (eindexamen-)trap af te tuimelen.

Sterkte, jonge vriendinnen en vrienden! Dagboekancier verheugd, dat niet hij aanstonds aan tand gevoeld. Zou nu al moeite hebben met Caesar en Pythagoras...

eindexamenkandidaten 1948

Het overlijden van **Annemarie Grewel** was voor de media aanleiding tot een in memoriam, waarin echter weinig aandacht aan haar schooltijd werd besteed. Ter nagedachtenis aan deze oud-leerlinge menen we er goed aan te doen haar bijdrage aan de in 1992 uitgegeven Lustrumbundel in dit bulletin af te drukken.

HALO

*Halo op 't feestelijk drankfestijn,
een frisse neut nu Lyceïsten.
Wij willen zien de borrelfles,
Wij willen zijn alcoholisten.*

Vervolgens kwam er in het tweede couplet nog iets over cafébiljarten en het derde had dezelfde stijl. Gelukkig ken ik die niet helemaal meer, hoewel ik de laatste dagen merkwaardig hardop murmelend door de stad loop, zodat menigeen met een boogje om me heen loopt, omdat ik aangezien word voor een alcoholische stadsnomade. En ik probeer toch alleen maar om me het volledige lied te herinneren. Tegen de tijd van het lustrum kan ik het misschien wel weer zingen.

Het bijzondere van het lied was, dat je het, voordat je in de vijfde zat, niet mocht zingen. Pas als je tot de werkelijke elite behoorde, de hoogste klassen, mocht je meedoen. De lagere klassen durfden echt niet.

Wij hadden Gunning. Het was daarom extra opwindend, want je wist dat hij de idealist was achter dit schoollied en je wilde hem voor geen goud bezeren. Wij zongen de gewaagde tekst daarom niet zo luid dat het boven het feestelijk samenzijn en de levensvreugde uit klonk. Volgens ons wist hij van niets.

Mijn vijfde klas was het laatste jaar van Gunning. Daarna kwam Van den Broek. Achteraf natuurlijk geen kwaad woord over deze opvolger, maar wij vonden hem niks. Hij was H.B.S.! Nou vraag ik u! Wij gymnasiasten kregen te maken met een H.B.S.-er. Die kon toch helemaal ons niveau niet begrijpen. Bovendien: hij hield niet van ons.

Wij hadden geen enkel contact met hem. Hij moest niet om ons lachen, afgezien van het feit dat hij onze eruditie niet op waarde schatte.

Gunning hield van ons. Hij hield van mij, ik wist het zeker. Ik had hem beloofd om mijn eindexamen in één keer te halen en daarom heb ik dat ook gedaan. Voor niemand anders.

Als ik eruit gestuurd was, moest ik hem vertellen waarom. Ik putte me dan uit om een geestig verhaal te vertellen. Zijn oogjes begonnen dan te twinkelen, soms stootte hij een soort geblaas uit, een lach die hij verborg in een hoest. Hij moest mij wel straf geven, ik begreep het, maar vond het een beetje zielig voor hem. Hij heeft me trouwens een keer namens een leraar die van niks wist, excuses aangeboden omdat hij vond dat ik gelijk had. Wilde ik nog dat de leraar mij zijn verontschuldiging aanbood voor het front van de klas? Nee, dat hoefde niet, zei ik grootmoedig, en ik voelde me volmaakt tevreden.

Hij bewoog zijn hoofd eigenaardig, als een bloem in de storm en hij sprak een beetje raar. Wij hadden Peter Lohr in de klas, die familie van hem was en ook C.P. als voorletters had, maar die vooral uitblonk omdat hij Gunning zo meesterlijk imiteerde. Perfect. Op een keer, hoe kan het anders, bleek Gunning in de klasdeur te staan. Wij merkten het aan de vreemde geluiden die plotseling van die kant kwamen. Peter moest nog even doorgaan, vond hij. Zijn buik bobbelde in zijn vest, van puur genoegen.

Mijn God, wat waren we een snobjes! We wisten eigenlijk alles, zeker van literatuur. We hadden een buitenschools leesclubje, wij lazen ons suf. Marsman, Achterberg, Du Perron, de Franse klassieken, heel veel toneel. We gingen naar het Concertgebouw en naar de Schouwburg. We kwamen tijd tekort om onze weethonger te stillen. Vooral de leraren Nederlands vonden we minder. Die hadden ons niets meer te vertellen. Tot we een periode Lulofs kregen. We hebben erover vergaderd en besloten: hij wist meer dan wij. We vraten zijn woorden op en discussieerden er later over. En Van Delft met Homerus en Plato vonden we een belevenis. Hij las met ons het Symposium nadat hij ons meegedeeld had dat het eigenlijk niet welgevoegelijk was om dat met een schoolklas te lezen. We vlogen er doorheen, vooral als hij stukken oversloeg vanwege de zedigheid. De volgende dag hadden we dat allemaal gelezen. We begrepen vanzelfsprekend ieder woord en iedere gedachte.

Homerus, wat een genot. Welk een woord ontvliedt aan de omheining uwer tanden. Ik ben een van de weinige mensen in mijn huidige omgeving die nog grote passages van de Odyssee uit haar hoofd kent. Odysseus op het strand bij Nausikaa, prachtig. Dankzij Klauwers heb ik nog vaak in Herodotus zitten lezen.

Toen ik ging studeren wist ik nog steeds alles. Na mijn kandidaats was het voorgoed weg. Nu weet ik nog steeds bijzonder weinig. Jammer, dat gevoel van almachtigheid is toch wel lekker.

Achteraf gezien was ik misschien een beetje een randverschijnsel. Ik hoorde niet bij de leuksten en was, in de tijd die mij restte naast lezen, heel druk bezig om zoveel mogelijk te spijbelen. Ik ging zeilen met mijn broer. Mijn moeder schreef altijd een briefje voor ons: "Annemarie had hoofdpijn. Charles had een asthma-aanval". Ze trok altijd een avond uit om er een serie van te schrijven. Dan hoefde ze alleen maar de datum erop te zetten als we ze nodig hadden. Ik heb nog een ongedateerde. Het was heel fideel van haar. Mijn vader was er tegen. Hij redde ons 's nachts wel eens, als we uren te laat waren. Of als er een klaagbrief van andere ouders bij de post zat: "uw zoon Charles en uw dochter Annemarie zijn bij mij thuis op een feest geweest dat mijn zoon tijdens mijn afwezigheid ondanks streng verbod mijnerzijds gegeven heeft. Ik heb dat gemerkt aan de manier waarop de bedden opgemaakt waren toen ik thuis kwam." Dagen hebben we schijnheilig rond de brievenbus gehangen. "Is er nog iets bijzonders?" Tot we mijn vader een keer zagen grinniken. Hij had de brief verdonkeremaand voordat mijn moeder de post had gezien. De schat!

Mijn zusje was veel netter dan wij als het over schoolgedrag gaat. Ik heb geboft dat ik de jongste was; van de meeste regels waren ze al moe. En wat hebben we gelachen, op school en met vrienden. Onbedaarlijk. Ik heb veel aan het Amsterdams te danken. Ik was al van twee middelbare scholen afgeschopt wegens eigenzinnig gedrag, niet wegens zittenblijven. Gunning nam mij en zette me in een hogere klas, liet me dus niet zitten. Hij hield wel van lastige kinderen, zei hij tegen me, als er ook maar iets tegenover stond. Hij had me voorgoed ingepakt. Leuke school.

*Annemarie Grewel
was leerling van
1949 tot 1953.*

Van het Secretariaat

Adresboek

Het adresboek (uitgave 1997) kunt u bestellen bij het OLO-secretariaat, waarna het u (met supplement) wordt toegestuurd met een acceptgiro ad f 10,- (incl. f 5,- portokosten).

Supplement

Dit wordt u op aanvraag kosteloos toegezonden.

in memoriam

Jeltje Fanoy-de Boer (1941)
Hannah Roth-Platz (1941)
Lineke Nederburgh (1943)
Laurien Huese-Heering (1929)
Jan-Peter van Suchtelen (1935)
Gert Nooter (1949)
Annemarie Grewel (1953)
Ré Leoni (1943)
Ted Douwes (1938)
Thijs Boissevain (1935)
Wim ter Meulen (1929)

Bezoekers OLO-bijeenkomst 14 februari 1998

1929	Kitty Hartogh	1956	Elselies La Lau
1941	Han van der Linden-Schadd		Thijs Hennipman
1942	Cissy Heyligers-Gunning	1957	Knud Dominicus van den Bussche
	Hans Heyligers	1958	Reina Spier-van der Woude
	Dons van Busschbach-Bruynzeel	1959	Nel Jessurun
1943	Nelle Spitz-van Oss		Wim Lohmann
	Paula van Cleef-Joachimsthal		Danielle Sajet
	Dick Schröder	1961	Jaap Zijlstra
1944	Ethie Egberts-Gunning		Lodie Voûte
	Lidy Melchers-Oud		Jan-Heyme Goedkoop
1945	Max Rood		Coen Klaarwater
1946	Debby Hakker		Jannes Limperg
	Willy Renes-Vaal	1962	Donald Koppel
1947	Gerrie van der Werff		Martijn Hogeweg
1948	Hetty Vollbracht		Roek van Heusden
	Alfred de Swarte		Marion Visser
	Leo Vollbracht	1963	Piet Boekel
1949	Janneke Swaan-Lamme		Robert van Aken
	Erich van Meurs	1964	Lex Boeken
	Ariane Amsberg		Jaap Reesink
	Nan van Halm-van Nierop		Janneke Brillman-van Heusden
	Lies Lisser-Elion	1965	Ria van den Berg
1950	Magda van Meurs-Westerveld		Marjo Reesink-Kraal
	Corry Vollbracht-Muller		Fransje Volmer
1951	Wim Leeuwenburgh		Jaap Viersma
	Arend Willinge Prins	1966	Marianne Roos
	Kees Keg		Daphne Viersma-Mesritz
	Nico Visser	1967	Maarten Lemberger
	Nan de Roy van Zuydewijn- van Gulden		Derk Kappelle
1952	Rob Harders		Vincent Geerling
1953	Susanne Visser-Rosema	1968	Reinout Hogeweg
	Sonny Roothaan		Max Gerschtanowitz
	Lia Volkers	1969	Wanda Webbers
1954	Tine van Gelderen		Sylvain de Haas
	Albert van Nierop	1970	Jenny Smoiro
	Tjaco La Lau		Paul Broekema
	Kitty Kruyswijk-van der Woude	1971	Jan Willem Hehenkamp
1955	Tom van Nierop		Ton van Keimpema
	Didi van Niftrik		Mike Regoor
1956	Anneke Knegtmans	1977	Ciska IJsbrandy
		1978	Steven van de Wall

oud-docenten en -medewerkers:

mevrouw H. Albach-Tielrooy
mevrouw H. Bergsma
hr en mw van Drunen-Paats
G. Hoevenagel
mevrouw T. de Jong
mevrouw M.H. Klauwers
A.J. Koning
L.G. Kortenhorst
G.C. Krijn
W. Niemeijer
W. Nijland
P. Schraa
J.R. Tjepkema

docenten en medewerkers:

mevrouw G. Boersma
E. Boom
H.C. Deinema
J.B. Engelsman
M.B. Jansen
F. Roeper
R. Schoonveld
mevrouw A.G. Wilmink
mevrouw E.A. Willems

de heer W. Nijland in gesprek met oud-leerlingen

